

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 369. Gerry Mulligan, baritonsaxofonist, arrangeur en componist, was 25 toen hij naar Los Angeles ging. Hij ontmoette er op jam session de iets jongere trompettist Chesney, genoemd Chet Baker, die was 23 december 1929 in Yale, Oklahoma, geboren en in 1940 terecht gekomen in California. Op de Glendale Junior High School begon hij trombone te spelen om bij de trompet uit te komen. Die bespeelde hij dus in 1946 toen hij in dienst moest. In het militaire pak was hij in Berlijn, in '48 werd hij gedemobiliseerd, meldde zich wat later bij een Army Band in San Francisco. In zijn vrije tijd speelde hij jazz, op jam sessions in Los Angeles o.a. - daar kwam hij Mulligan tegen en op een bepaalde manier klikte het tussen die twee. Chet Baker was net zo min als Mulligan een echte Bopper, hij paste in de ideeën die Mulligan over jazz had. Wel de geacheveerde accoorden gebruiken, niet de specifieke Bebop-melodische lijnen. Toch speelde Baker even met Charlie Parker die hij ook op zo'n jam session in LA was tegengekomen, hij nam er ontslag voor uit dat leger orkest. Na de korte periode met Parker speelde hij en Mulligan geregeld in The Haig, een club in LA, 9 juli 1952 deed hij mee in een Gerry Mulligan Quartet dat een opname maakte voor Dick Bock's nieuwe jazzlabel, Pacific Jazz. Zomer '52 kreeg het Red Norvo Trio een engagement in The Haig, voor hun vrije maandagavond vroeg eigenaar John Bennett aan Mulligan met een kwartet of zo iets te komen spelen. Mulligan koos dus Chet Baker, een bassist uit de scene daar, Bob Whitlock, en drummer Chico Hamilton. Geen pianist, want omdat Norvo's Trio bestond uit vibrafoon, gitaar (Tal Farlow) en bas (Red Mitchell), had hij de piano opgeborgen. Dat scheelde ruimte want in The Haig konden benauwd zo'n 85 mensen. Mulligan moest nu wel nadenken over de conceptie voor een piano-loos kwartet. Bassist Whitlock werd daardoor zeer belangrijk - hij moest in zijn eentje de harmonische fundering van de ritmesectie neerleggen. Gelukkig had technicus Phil Turetsky in zijn huis in Laurel Canyon niet alleen goede apparatuur, ook het oor om de vier instrumenten goed uit te balanceren. Zijn opnamen voor Pacific Jazz waren voor die tijd opzienbarend goed. 16 augustus, na 5 maandagavond sessions

Door het succes van de eerste kwartet-plaat werd het kwartet in The Haig in LA van de maandagavond overgeplaatst naar de week-ends, en men stond in rijen voor de deur. Dick Bock wilde ~~weer~~ ^{dus} weer zo snel mogelijk voor Pacific Jazz opnemen, 15 oktober werden ~~we~~ ^{zes} stukken gespeeld: twee standards, drie van Mulligan en één van Chet Baker. De top van deze session werd nu eindelijk een original van Mulligan zelf. Dit is eerst zijn "Nights at the turntable".

plaatje 1 Gerry Mulligan Quartet: Nights at the turntable (G. Mulligan)
A/3 - 2:49 - Swing M.33.305

"Nights at the turntable" - Mulligan houdt van woordspelingen, hier dus met de Knights of the Roundtable. Tot slot nu de laten we maar zeggen 'hit' van de session. "Walkin' shoes".

zelfde Gerry Mulligan Quartet: Walkin' shoes (Gerry Mulligan)
A/2 - 3:09 - idem

Mulligan's "Walkin' shoes". Chet Baker-trompet, Gerry Mulligan-baritonsaxofoon, Bob Whitlock-bas, Chico Hamilton-drums. Het Gerry Mulligan Quartet, 15 oktober 1952 voor Pacific Jazz in Laurel Canyon. Volgende keer nog twee stukken uit deze session. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 369, MdR.

NA 151051
31:24
ovh. 22.10.87